

GEORGE R.R.
MARTIN

ELIO M. GARCÍA, JR.
A LINDA ANTONSSONOVÁ

VZESTUP
DRAKA

ILUSTROVANÁ HISTORIE
RODU TARGARYENŮ

DÍL PRVNÍ

VZESTUP DRAKA

VZESTUP DRAKA

ILUSTROVANÁ HISTORIE
RODU TARGARYENŮ

DÍL PRVNÍ

GEORGE R. R. MARTIN
ELIO M. GARCÍA, JR.
A LINDA ANTONSSONOVÁ

ARGO

Obsah

PROLOG • 7

Dobytí

Sedm království ← 11

Bouřné země ← 11

Království ostrovů a řek ← 13

Rovina ← 13

Západní kraje ← 15

Údolí ← 16

Sever ← 17

Dorne ← 18

Příchod Targaryenů ← 21

Aegonovo přistání a dobytí země ← 25

Vláda Aegona I.

Dračí války ← 35

Vláda draků ← 43

Dračí plémě ← 49

Vláda Aenryse I.

Vzestup a rebelie ← 55

Napětí v královské rodině ← 63

Vláda Maegora †.

- Krvavá korunovace ← 71
- Válka s Bojovníky Víry ← 75
- Smrt v královském rodu ← 85
- Černé nevěsty ← 91

Vláda Jaehaeryse †.

- Regentství ← 99
- První léta vlády ← 125
- Královy práce ← 141
- Pozdní léta vlády ← 157

Vláda Wiseryse †.

- Vrchol moci ← 177
- Zárodky války ← 183

Vláda Aegona ††.

- Tanec s draky ← 201
- Umírání draků ← 253

Regentství Aegona †††.

- Rada regentů ← 287
- Válka a mír ← 307
- Spiknutí ← 325

RODOKMEN • 345

REJSTŘÍK • 346

AUTOŘI ILUSTRACÍ • 351

Prolog

DĚJINY Západozemí čítají tisíce let, a období, v němž rod Targaryenů sjednotil několik říší do Sedmi království tak, jak je známe dnes, z nich obnáší ani ne tři staletí. Samotná historie rodu ale sahá hlouběji, až k jeho počátkům ve Valyrské državě. Targaryenové byli starý a vznešený rod, byli to dračí páni, majitelé velkolepých netvorů, s jejichž pomocí se moc Državy rozšířila až do západního Essosu, a také na nich uměli létat: přesto mezi velkými valyrskými rody patřili k těm méně významným. Když Aenar Targaryen prodal svou půdu a majetky a s celou rodinou i draky se přestěhoval na nejzápadnější výspu Valyrie, ostrov v úzkém moři zvaný Dračí kámen, jeho rivalové ho považovali za zbabělce. Netušili, že jeho dcera, Daenys Snivá, předpověděla Zkázu Valyrie. O dvanáct let později Državu postihla zkáza, neboť vybuchl vulkán zvaný Čtrnáct plamenů a rozvrátil valyrský poloostrov i celou říši. V nastalém chaosu zahynuli všichni valyrští dračí páni i se svými draky... až na Targaryeny na jejich skalnatém ostrově.

Tato kniha je jakýmsi průvodcem po první polovině tohoto období, začíná Aegonovým Dobytím a končí vládou Aegona III. Dračí zkázy.

VLEVO | Valyrie po zkáze

Dobytí

Sedm království

V ROCE 2 Př. D. (před Dobytím) zahájili Aegon Targaryen a jeho sestry své tažení Západozemím s úmyslem sjednotit celý světadíl pod svou vládou. Proti nim stálo sedm jednotlivých království, každé se svými vlastními tisíciletými dějinami. Než se začneme zabývat událostmi jejich dobyvačné války, zastavíme se na chvíli u každého z těchto rozmanitých království a jejich tehdejších vládců.

Bouřné země

Ve středu bouřných zemí leží Deštný les – hustě zalesněná jihovýchodní část Západozemí –, ze severu je ohraničuje řeka jménem Černá voda, z jihu Dornské pomezí a ze severu Rovina. Legendy praví, že prvním Bouřným králem byl Durran Boží žal, který si zneprátelil bohy větru a moře, když získal srdce jejich dcery Elenei. Durran si pro sebe a svou Elenei vystavěl postupně několik hradů, které bohové jeden za druhým ničili, až nakonec Durranovi jistý mladý hoch pomohl postavit sedmý hrad. Díky svým mohutným kurtinám a válcové věži hrad přestál boží hněv, a od té doby byl znám jako Bouřný konec. Z chlapce se stal Bran Stavitel a rod Durrandonů vládl ze svého sídla na Bouřném konci po tisíciletí.

Asi čtyři sta let před Dobytím bouřný král Arlan III. vpadl do poříčních krajin a rozšířil panství rodu Durrandonů od úzkého moře až po moře Zapadajícího

slunce. O tři století později však bouřný král Arrec musel poříční krajiny postoupit Harwynu Hoarovi, králi Železných ostrovů. Arrekovy dva následné pokusy o opětovné dobytí poříčních krajín se nezdařily, a třetí pokus – pod velením Arrekova syna Arlana V. – skončil Arlanovou smrtí. Následníkem Arlana V. byl jeho mladý syn Argilac, později známý jako Argilac Zpupný, který měl být posledním z bouřných králů.

Argilac ještě jako chlapec odrazil pokus o dornskou invazi a jeho pověst od té doby jen sílila. S několika svobodnými městy uzavřel alianci proti Volantisu a zabil krále Garse VII. Gardenera v Bitvě na Letním poli.

V době Dobytí byla jeho jedinou dědičkou jeho dcera Argella.

DOLE | Král Mern IX.

Království ostrovů a řek

I když se kroniky Západozemí shodují v tom, že Železné ostrovy byly osídlené Prvními lidmi, kněží Utopeného boha na Železných ostrovech prohlašují, že železní jsou samostatný národ stvořený k obrazu svého boha. Ať tak nebo tak, Železné ostrovy mají bohatou historii plnou námořních cest, rybolovu v bohatých vodách, obchodování s cínovou a železnou rudou a pirátských, rabovacích a válečných výprav do „zelených krajů“.

Souostroví se skládá z jednatřiceti ostrovů, z nichž sedm hlavních je obydlených. Legendy praví, že ve věku hrdinů vládl ostrovům Šedý král, ale mlhy času skryly veškeré podrobnosti o této vládě. Jistější je, že každý ostrov měl svého krále skal a krále soli a oba byli do svých úřadů voleni, a že teprve kněz Galon Bělohůl železné plémě přesvědčil, aby se sjednotilo a na vůbec prvním královském sněmu si zvolilo svého nejvyššího krále.

Období těchto nejvyšších králů – zvaných podle své koruny také „králové naplaveného dřeva“ – trvalo několik staletí a Železné ostrovy během nich dosáhly vrcholu své moci. Za vlády Qhoreda Krutého mělo železné plémě pod svou nadvládou většinu západního pobřeží Západozemí. Ale o tato území postupně přišli – zejména poté, co Urron Greyiron se svými přívrženci povraždil na posledním královském sněmu své soky a jako první prohlásil titul nejvyššího krále za dědičný. Nepokoje, které na Železných ostrovech vypukly poté, zapříčinily, že pevninským královstvím se podařilo železné vyhnat, a nakonec se velkolepé Království ostrovů a řek opět smršlo jen na Železné ostrovy.

Teprve po stovkách let, kdy už Greyirony na trůně vystřídal rod Hoarů, si začalo železné plémě dělat na ztracená území v poříčních krajinách opět nárok. Zejména král Harwyn Hoare, známý jako Tvrdá ruka, proslul tím, že vpadl do poříčních krajin a vyhnal odtud bouřné krále, kteří v té době ovládali Trojzubec. Harwynův vnuk Harren Černý pak sjednocenému Království ostrovů a řek vládl až do Dobyetí a říční pány ožebračil stavbou mohutného hradu u Božího oka. Postavit tento hrad, Harrenov, trvalo čtyřicet let – a vypráví se, že ohromná pevnost byla dokončena právě v den, kdy Aegon Targaryen a jeho sestra na začátku Dobyetí vstoupili na půdu Západozemí.

Rovina

Nejúrodnější a nejlidnatější část Sedmi království, Rovina, je také jednou z největších (i když Sever ji rozlohou rozhodně zastiňuje). Zaujímá téměř celou jihozápadní část kontinentu, na severu ji ohraničují horská úpatí západních

končin, na jihu Rudé hory Dorne a na východě bažiny bouřných krajů. Království Roviny odvozuje svůj původ od prvního nejvyššího krále všech Prvních lidí, Gartha Greenhanda. Garth byl mocný a plodný a údajně byl otcem desítek dětí, za jejichž potomky se prohlašuje mnoho rovinských rodů. Nejvýznamnější z nich byl rod Gardenerů, který si zbudoval sídlo ve Vysokých zahradách u mohutné řeky známé jako Klikatice. Během staletí Gardenerové rozšířili své panství za rovinské nížiny, takže se rozkládalo od břehů moře Zapadajícího slunce na západě po bouřné země na východě a od úpatí hor západních krajů a Černé vody na severu po Rudé hory Dorne na jihu.

Králové z rodu Gardenerů vládli své Zelené říši celá tisíciletí, příchod Andalů přečkali tak, že přijali jejich způsoby a z Roviny se díky nim stala kolébka západozemského rytířstva a rytířských mravů. Posledním z dlouhé řady králů – a jedné královny –, kteří Rovině vládli, byl Mern IX., za jehož vlády se

